

کۆنۆره و کەر

دۆره پهک به سواری کەر،
پهیهکی دووری گرتته بهر.

نه پهیلا کەر بدا بپین،
تا رییان کهوته بزوینتی.

کەر که بینیی وا لهو ناوه
گیاوگۆل سهری پیوه ناوه،

میوانی گه وره ی سروشته،
نه خپو، نه باری له پشته!

به زه ره زه پ، به غاره غار،
دنای هه موو کرده به هار.

له پ خاوه ن کهری زۆرزان
هه ستنی کرد وا له و دیو ته لان

هه را و هۆریا و ده نگه ده نگه،
ئیت زانی کاری له نگه!

گوتی: ((کهره گیان، گوی گره،
ئه وه ده نگه ده نگه پیگره!

هه تا زوه با بارت که م
له پیگران رزگارت که م))

کەر دایه فاقای پیکه نین...
گوتی: ((قوربان، هاوپی شیرین!

باره که ی من له خۆت بار که.
هه تا زوه خۆت رزگار که.

که من کەر بم، باره بهر بم،
کورتان له پشته، هه شبه سهر بم،

فه رقی چیه؟ دهر دهر هه رده،
کهری تۆ بم، یا هه جه رده!))

١٩٨٨/٢٢٤ - ته را بلس

بیژکه که خزمایه تی هه یه له گه ل نوزیره (فیتیل) بیکی ئیزویدا (سه ده ی شه شه می پ.ن.)، ده سکاریم کردوه و بۆ مه به ستیکی تر به کارم هیناوه.